

A Moma F.^a Baldelló
Barra

Reverent P. Arribada en la
nosta Junta i examinada la
fulla- qüestionari que ha de repar-
tir-se als orfeóms, creiem que
per lo que s' proposa aqueixa
Comissió Permanent fora d'impor-
tancia afegir-hi les adjuntes qües-
tions.

No sé si hi arribaràn a temps
i si Us les creuràn d'alguna utili-
tat, lo que deixem a la sena
consideració.

Afectuoses salutacions i dis-
posin de son s. s.

(Signature: J. Güell)

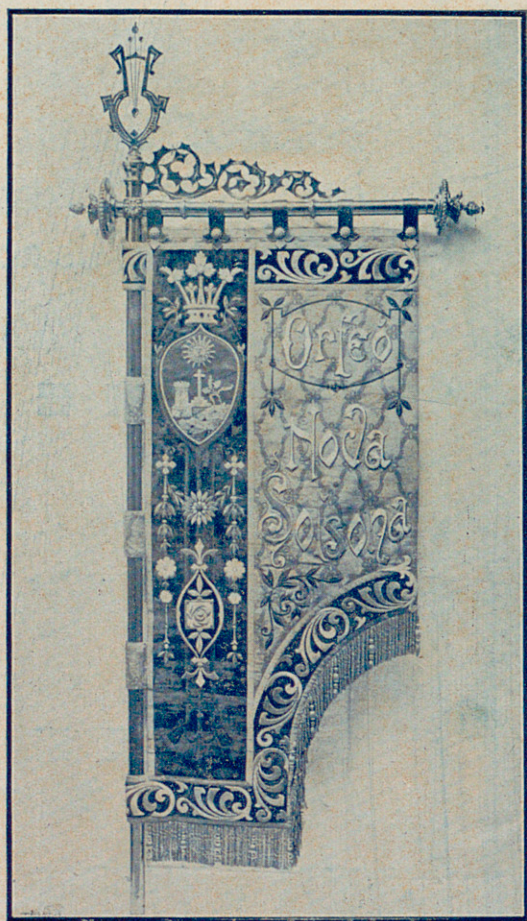
Tàrraga 13 Janer 1919

PÀTRIA

FIDES

AMOR

Orfeó
Nova Solsona

10 JULIOL DE 1921

MAGAZZEMS

VIUDA DE A. CASSERRAS

Sant Miquel, 9 i 10 - SOLSONA

Extensos assortits en lla-
nes, sedes, teixits i de-
: més articles de novetat :

Merceria, Bisuteria, Pa-
queteria i Perfumeria

VENDES A L'ENGRÓS I DETALL

¡AGRICULTORS!

Si voleu guanyar temps,
estalviar-vos hores de sol
i netejar bé vostres blats
a l'era: compreu

Aventadores-Augé

LES UNIQUES Que desbellonen i netegen a la
vegada 20 quarteres per hora.

LES UNIQUES Que per la seva sòlida construcció
resulten més barates.

LES UNIQUES Que s'entreguen a proba.

Tallers de construccions de R. AUGÉ I FILL - Solsona (LLeida)

Excursions al Miracle

S'és arreglat, encara no definitivament, el
camí de Solsona al Miracle, de tal manera,
que si pot anar amb tota comoditat, i fins amb
auto, si be amb les degudes precaucions.

De Solsona al Hostal del Boix (6'5 Kms.),
i qu'és trenca a mà esquerra passant pel cos-
tat d'una caseta (câl Fuster), se travessa el
pla de Llovera i desseguida es troba el camí
que porta fins al Santuari: tot plegat son
12'700 Kms.

El tros més dolent és des de l'Hostal del
Boix a câl Passavant (1'5 Kms.) però és tot
plener i de ben destriar.

FEBROL POCH

Infal·lible en les febres palúdiques

Sorprenents resultats en totes les enfermetats de caràcter essencialment febril, com

INFECCIONS TÍFIQUES,

FÈBRES ERUPTIVES,

INFECCIONS PUERPERALS,

PIOHEMIA,

SEPTICEMIA, GRIPP,

PULMONIA, ETC.

essent un anticèptic inofensiu i de ràpids resultats.

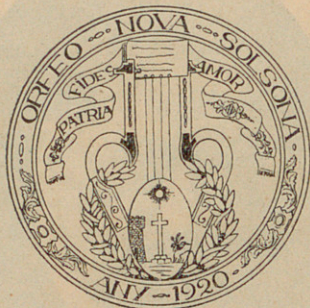
DE VENDA:

SOLSONA: Farmàcia R. Sarri i Drogueria Vda. de Miquel Jou.

BACELONA: Farmàcia i Laboratori J. Moll, Claris 59. — LLEIDA: Farmàcia Nicolau, Rambla Fernando. — AGRAMUNT: Farmàcia Viladot. — ARTESA DE SEGRE: Drogueria V. Soldevila. — PONS: Drogueria M. Castellà i en totes les Farmàcies, Drogueries i centres d'Específics.

AL ENGRÓS:

Pere Poch i C.^a - PONS (LLeida).

:F·E·S·T·E·S:

CIVIC - RELIGIOSES

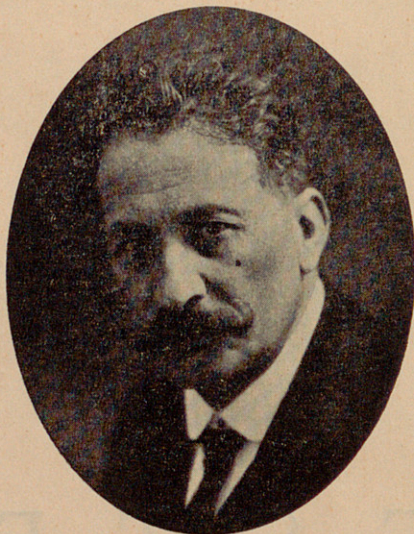
QUE AMB MOTIU DE LA SOLEMNE BENE-
DICCIÓ DE LA SENYERA DE L'ORFEÓ

«NOVA SOLSONA», TINDRAN

LLOC EN AQUESTA HIS-
TÓRICA CIUTAT ELS

DIES 9 I 10 DE
JULIOL

1921

EL MESTRE EN LLUIS MILLET
PRESIDENT DE LA FESTA

TEIXITS

DRAP BARRAT

AGUSTÍ GRAS
PLAÇA MAJOR
SOLSONA

CAMISERÍA

CORBATERÍA

RECORDEM...

LA música, no hi ha pas cap dubte, que fóra la llengua i la literatura, constitueix una de les manifestacions més característiques d'una nació; és, doncs, de tal faisó, que formen una mateixa cosa amb l'esperit.

Si per la llengua expressem nostres idees i per la literatura manifestem una munió de sentiments ja definits, per la música sentim i endevinem una sèrie de sentiments, que no atinem a trasmetre'ls per formes visibles.

La música, autònomàsticament, constitueix la vida de l'intel·ligència; en ella tot és sentiment, essent la seva expressió tant viva que, commovent nostra ànima, l'adreça a les més altes regions de l'entusiasme i li inspira tot genre de sentiments. La música n'és l'educadora del sentiment, i com que aquest caracteritza als pobles, ella també pren diversos caires segons les races que segueix; això enlloc se veu tant patent com en la cançó popular.

No hi és a Espanya una cançó popular espanyola, lo que hi ha, sí, la cançó atrevida i enèrgica dels Euskars, com la sencilla i tendra balada catalana, la voluptuosa malaguenya andalusa, etc., perquè totes aquestes regions, ressentint-se encara d'aquella independència i personalitat nacional, que en sos daurats temps fruien,

SABATERIA

Josep Casserras

CALÇAT DE TOTES CLASSES I

ESPECIALITAT AMB EL DE LUXÉ

PREUS ECONÓMICS

Sant Cristòful, 2

SOLSONA

N'EDUARD AUNÓS
DIPUTAT A CORTS PER AQUEST DISTRICTE
I PADRI EN LA BENEDICCIÓ DE LA
SENYERA

VINS DE DIR MISSA I CIRIS DE CERA PURA

VDA. DE MIQUEL JOU

SOLSONA

D.ª TERESA MENSA, VDA. DE RIÜ
PADRINA DE LA SENYERA

RAMÓN JALMAR

RELOTGER I PLATER

Castell, 25

SOLSONA

CARTELL

de les solemníssimes i extraordinàries festes religioses
populars que se celebraran en aquesta Ciutat, durant
:: :: els dies 9 i 10 de juliol d'enguany. :: ::

Dia 9.

A les dotze del matí. El pregoner, acompanyat de la banda de música, gegants, nanos, i demés tradicions, recorrerà els carrers de la ciutat anunciant als veïns les festes que s'exposen en el present cartell. Acte seguit esclatament d'una

TRONADA DE CINC CENTS METRES

A la tarda, seran obsequiats els veïns dels barris, que hagin adornat amb més lluïment ses respectives fananes, amb serenates per les bandes de música de la ciutat.

A les vuit. Passa-carrers, anunciant la

ARRIVADA DEL GRAN MESTRE MILLET,

Padrins de la Senyera i demés personalitats. Els elements de l'Orfeó i una representació de l'Ajuntament es dirigiran al Portal del Pont per a rebre als il·lustres hostes. Al moment de apareixer el gran Mestre dels Orfeons de Catalunya, serà saludat amb

L'ESCLAT D'UNA TRACA VALENCIANA,

música i cants populars. Seguidament tota la comitiva, presidida de la música, se dirigirà a casa la Ciutat, on estarà reunida la Corporació municipal, donant, en nom de Solsona, la

BENVINGUDA ALS NOUS ARRIVATS

A dos quarts de deu, l'acreditada cobla de sardanes «Els Culleraires» de Manresa, executarà la següent

TANDA DE SARDANES

«Sol ixent», «Platja avall», «Salts i Camades», «Capvesprada»
«Tos ulls», «Onades».

Dia 10.

A les nou. La banda de música amb els gegants i demés tradicions, recorreran els carrers de la ciutat.

A les deu. L'Orfeó «Nova Solsona», Padrins i el Mestre Millet,

es dirigiran a la Capella de Nostra Dona del Claustre, aon se celebrarà un

SOLEMNE OFICI

que dirà el M. Il·ltre. Dr. D. Joan Mata, Provisor i Vicari General d'aquest Bisbat. L'Orfeó executarà la *Missa de la Mare de Déu de Nuria* de Mn. Romeu. Acabat l'Ofici l'Il·lm. i Rvdm. Sr. Bisbe Dr. Comellas farà la

SOLEMNE BENEDICCIÓ DE LA SENYERA

Finit aquest acte i organitzada de nou la comitiva, precedida de la música i les tradicions, es dirigirà a Casa la Ciutat, aon, isada la Senyera en el balcó, serà saludada pels orfeonistes amb el *Cant a la Senyera* d'En Millet. Acte seguit el Sr. Batlle, en nom de la Ciutat, farà ofrena a l'Ensenya de l'Orfeó, d'una

VALIOSA I ARTÍSTICA LLAÇADA

A les dotze. La cobla «Culleraires» tocarà a la plaça Major una

AUDICIÓ DE SARDANES

de les següents: «Guirnalda», «Serenata» i «Cançons de Maig».

A les quatre. L'Orfeó en corporació, acompanyat de la música, anirà a Casa la Ciutat a recullir la Senyera per a dirigir-se al saló-teatre del Palau Bisbal, executant en aquest lloc un

CONCERT EXTRAORDINARI

A les set. L'Orfeó donarà, a la Plaça Major un

CONCERT PÚBLIC

A les vuit.

APAT DE GERMANOR

A les deu. La ja esmentada cobla donarà la última

AUDICIÓ DE SARDANES

executant-se les següents: «Matinada», «Festívola», «Petons i pesics». «A la muntanya», «Flors boscanes» i «Fruita del temps».

Finalitzarà la festa amb una traca, enlairament de bombes i focs infantils.

Solsona, 30 de juny de 1921.

Notes. 1.ª Els socis protectors i famílies de orfeonistes podran assistir al apat al preu de 12 pessetes cobert. —2.ª El programa del Concert extraordinari, s'entregarà a l'entrada al saló.

continuen encara expressant de diferent manera llurs sentiments.

Hi ha, doncs, i no hi ha pas cap dubte, una música popular catalana, una cançó nacional ben nostra, en la lletra, en l'esperit, en la tonada. Per més que aquesta cançó siga gran i variada, necessita-va una vigoria encara més abundant per cultivar-la i enaltir-la en ses diverses formes; i aquí rau d'un modo marvellós la tasca noble i ardida de l'obra dels Orfeons a Catalunya; obra de joventut ha nascut en flames d'entusiasme; ço que s'ha fet ha estat fill de l'amor i abnegació; no s'ha volgut crear rès; l'obra de'n Clavé en fou la raó de sa existència, modificada i transformada, no obstant, en noves formes i orientacions. I al contemplar tant de treball, admirem el noble sacrifici i santa abnegació d'aquell hom ungit, predestinat de nostra terra, nostre venerable Mestre Millet, que'n fou l'iniciador i ve essent el Capdevanter de tots els rebrots que amb la seva obra tenen coneixença.

Un rebrot de l'obra capdal del Mestre n'és aquest nostre Orfeó, que compta ja amb dos anys d'existència des de la fita de sa fundació; és que nosaltres, els solsonins, també les sentiam i voliam les obres que prediquen l'amor, germanor i educació nostra, i per aixó esdevinguerem freturosos a la fundació d'aquest elenc, que avui per sa ferma activitat ja comença a ésser la capsalera de tot el moviment cultural i patri de nostra històrica ciutat. Sembla que era ahir que'n començarem els preparatius, mitjantçant la vènia del llavors President del C. de Cultura Popular, senyor Majó, i el poderós

CERRALLERIA **Lluís Gené**

DE

ESPECIALITAT EN TREBALLS D'ART
FORJATS I REPUJATS. REPARACIÓ
DE CAIXES DE CAUDALS, ETC.

Carrer del Castell. 33

SOLSONA

MOSSÉN JOSEP LLUCIÀ
DIRECTOR DE L'ORFEÓ

Antón Viladrich
(a) Massana

□ □

MERCERIA, FERRETERIA,
PERFUMERIA, QUINCALLA
I OBJECTES PER A REGAL, ETC.

□ □

Plaça Major, 2

SOLSONA

ajut del llavors Conseller, l'ltre. Dr. Comellas, avui digníssim Sr. Bisbe de nosra Seu; ell, amb gran zel, es feu seva l'idea salvadora de nostre jovent; i, amb la premeditació que requereixen aitals empreses, procedí a la formació d'una Junta que curés la bona marxa i administració de la ja constituïda entitat-orfeònica. La direcció artística, que forma part de lo més difícil i compromés d'una entitat choral, no feu temer al ll'm. Dr. Comellas, ja que convençut i assabentat de la noble missió d'un Director, l'ncomanà a Mn. Ricard Penina, llavors Catedràtic i Director de l'«Schola Cantorum» del Seminari, qui, amb la finura artística que'l caracteritza, instruí i educà, musicalment, al novell grup de cantaires, començant per fer-los saboreir la sava de la nostra cançó popular. Privats de l'ombra benefactora de Mn. Penina, s'encarregà per comanament seu, la direcció a son deixeble, Mn. Josep Llucià, qui ha procurat, tant en la part artística com disciplinar, seguir les petjades de son Mestre, posant cada día més de relleu el seu gust i la seva doctrina.

De la tasca artística de nostre Orfeo, prou que'n som ben scients: porta deu Concerts generals i quatre als socis protectors, amb repertori per cert ja ben nombros, però sempre progresivament adequat a les forces i educació dels cantaires. Ha pres part en moltes funcions religioses de nostra Catedral i en actes de caràcter ben particular; té feta per esbarjo un excursió artística a la vila de Torà en el dia de sa festa Major, essent-ne el número més agradívol de son programa.

EL MILLOR REFRESC PER A L'ISTIU

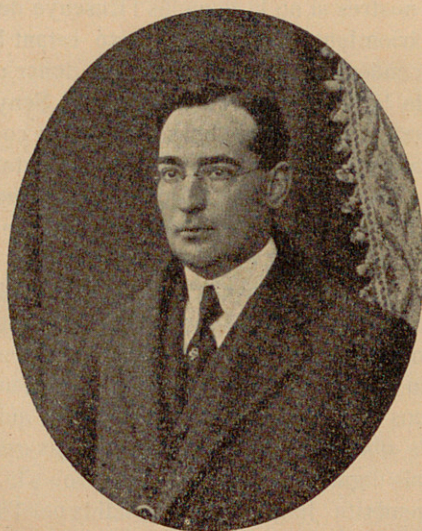
XAMPANY DE FRUITES

■ ■ ■

BEGUDA DE FAMA MUNDIAL

■ ■ ■

DEMANEU-LO PER TOT ARREU

N'AGUSTÍ SOLÉ
PRESIDENT DE L'ORFEÓ

"LA PALLARESA"

Dolores Capdevila

MERCERIA, FERRETERIA,
BATERIA DE CUINA I
OBJECTES PER A REGAL

Sant Cristòfol, 8

SOLSONA

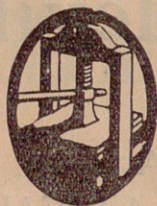
I ara ¿qué manca per a coronar el cim d'aquesta obra educadora? ¡Pobres cants nostres si no hi flamejés l'Ensenya de nostre patriotisme, que poc triomfants serien! Per aixó estant ben convençuts d'aquesta transcendència, hem procedit en donar un gran relleu a aquesta festa de la benedicció de nostra rica Senyera, costejada amb prou de sacrifici per nostres bons admiradors compatriotes.

Una Senyera no és un drap més o menys ric, pintat i enflocat, no; és més que tot aixó, és el símbol de nostre ideal que ha de presidir tots nostres actes. L'hem de estimar tots aquesta festa, perquè no sols és nostra, sino de tot el poble; orfeonistes i no orfeonistes, socis i no socis, hem d'ajuntar-nos en aquesta diada i dar-nos les mans, per a que aquesta estreta sigui com un presagi de nova germanor i acoblament amb els ideals que'ns presideixen.

Donem, quan sigui hora, una mostra d'agraïment al venerable Pare dels Orfeons de Catalunya, Mestre Millet, qui convençut de l'eficàcia d'aitals obres i festes, no ha reparat pas gens en admetrer la presidència; als digníssims padrins, que prou s'hi han sacrificat, i a aquesta benemèrita Junta, que, presidida per l'actiu i fervorós patriota Sr. Agustí Solé, metge d'aquesta Ciutat, no ha reparat en gastos i treballs per assolir l'ideal, que ha de encapsalar a la nostra Entitat.

¡Que tot sigui en bé de l'Art i profit de nostra Patria Catalunya i de Solsona, nostra volguda Ciutat.

Solsona i juny de 1921.

IMPREMTA
COROMINAS

S. LLORENÇ, 42. SOLSONA

SASTRERIA

DE

Pere Tarrés

CONFECIO ESMERADA
I EL·LEGANT EN TOTA
: CLASSE DE TRAJOS :

* *
*

TEIXITS, NOVETATS, CAMISERIA,
:: :: CORBATERIA, ETC. :: ::

Castell. 21

SOLSONA

¡NOU INVENT! Electro-Aeri

(PATENTAT PER TOTS ELS PAISOS)

PEL JOVE J. B. CAMPABADAL

Aquest aparell, únic en sa classe, té per objecte el produir electricitat aprofitant la força de l'aire i va destinat a il·luminar aquells llocs apartats de les fonts elèctriques.

ES UNA GRAN VENTATGE

Sense cap gasto pot obtenir-se llum, i totes les utilitats que proporciona la corrent elèctrica, com, ventiladors, planxes elèctriques, etzètera. Totes aquestes comoditats modernes que fins avui només eren possibles en els grans núclis de població, on la electricitat hi afueix en grans quantitats; podran obtenir-se, des d'ara, en qualsevol indret, sense necessitat de dependre de cap companyia, ja que amb aquest aparell tothom podrà produir-se la electricitat completament de franc.

CONVIDEM A TOTHOM per a que vingui a veure com funciona aquesta maravella de la electricitat, al casal del a Torregassa.

Representant per a la Comarca de Solsona, ANTONI LLORENS, Sant Miquel, 8

BARBERIA

□ DE □

Joan Mas

SERVEI ESMERADISSIM

LOCIONS DE TOTA CLASSE.

PLAÇA MAJOR, 1

SOLSONA

TALLER DE FUSTERIA

JOSEP MOSELLA

■ ■ ■

Aquest establiment, montat amb maquinaria moderna, serveix amb promptitut totes les comandes que se li encarreguen.

HOSPITAL VELL, 5

SOLSONA

SASTRERIA DE ❀

JOSEP COLILLAS

❀ **SOLSONA**

Grans facilitats en Giros, Valors, etc.

FARMACIA
— DE —

ROSSEND SARRI

■ ■ ■

ACURADA PRESENTACIO
I GARANTIA ABSOLUTA

■ ■ ■

LABORATORI D'ANALI-
SIS QUIMICS I CLINICS

■ ■ ■

Major, 4

SOLSONA

"Transportes Galtanegra, S. A."

✿ SERVEI DE AUTOMOVILS DE SOLSONA A MANRESA ✿

SURTEN:

De Solsona

5'00 mati

De Manresa

8'00 mati

ARRIVEN:

A Manresa

8'00 mati

A Solsona

14'00 tarda

DESPATX DE BITLLETS:

SOLSONA:

Casa Ga'tanegra, Plaça St. Salvador

MANRESA:

Muralla, 26 Telèfon 571

BANC DE TERRASSA

FUNDAT EN 1881

CAPITAL: 20.000.000 DE PESSETES
SUCURSAL DE SOLSONA

DOMICILI SOCIAL: TERRASSA

SUCURSALS I AGENCIES

Barcelona, Badalona, Balaguer, Bellpuig, Berga, Borjas Blanques, Cervera, Figueras, Girona, Igualada, Lleida, Manresa, Martorell, Mollerussa, Molins de Rei, Olesa de Montserrat, Olot, Rubí, Solsona i Tàrraga.

Descompte, negociació i cobro de lletres sobre totes les places d'Espanya i del Extranjer.

Comptes corrents a la vista amb abono d'interès al 3 %.

Comptes corrents de crèdit personal i amb garantia de valors.

Comptes corrents de valors.

Comptes en moneda estrangera amb abono d'interès.

Ordres de Borsa sobre tots el països.

Giros i cartes de crèdit sobre les principals places del Regne i del Extranjer.

Dipòsits en efectiu a plaç fixo amb abono dels següents tipus d'interès:

A tres mesos 3 %.- A sis mesos 3 $\frac{1}{2}$ %.- A un any 4 %.

Comptes corrents d'estalvis, amb llibreta, amb abono del 4 % anyal.

Compra-venda de tota classe de valors.

Cobro i negociació de cupons i títols amortitzats.

Custodia de valors

Compra-venda de tota classe de monedes.

Giros telegràfics.

Prèstecs sobre valors de l'Estat i industrials.

[Soscripció gratuïta a tots els emprèstics.

Pignoriació de mercaderies.

Honorable senyor: En la reunió
que celebrà ahir aquest Orfeó, s'acordà
per unanimitat ad-herir-se a la proposta
de Mn. Francesc Baldelló; de cosperar a
la "Fundació Jorres i Bages" destinada,
a fer una dotació al ecumplir sacerdot
català Dr Lluís Carreras.

Aquesta corporació que representem
te el goig de veure una vegada més
identificada ab el consell permanent de
la "Germanor d'Orfeons de Catalunya"
que tan dignament representen, i us
prega traslladen a Mn. Francesc Baldelló
la més franca felicitació per la seva acerta-
da proposta.

Seu un començai molts anys per bé
de la pàtria

Tàrrega 9 de Febrer de 1924
el secretari

el president

el director

Ramon Jans

Alfonso Aguilera

Dr. President del C. P. de la S. del Orfeon
Barcelona

REVISTA DE L' ATENEU

INCORREGIBLES!

Lògic o no, el fet general, innegable, que s'observa en l'actuació de les col·lectivitats, és que l'interés individual per una causa comú creix o minva en raó inversa a la extensió numèrica dels elements que les componen, mostrant-se més diluït en cada individu quan més ampla i generalitzada és la qüestió en litigi, com si d'una forma automàtica quedés establerta la equitat relativament a la més o menys reduïda participació que'ns pot correspondre en les resultes pel major o menor nombre de contendents en la lluita.

Si la llei de compensació, com a conseqüència d'aquest fals equilibri, esdevingués invariable en tots els cassos i la seua sanció alcancés per igual a tots els homes, podríem, fins a cert punt, explicar-nos (atent-nos únicament, així sí! a la covarda resignació amb que sabem suportar els propis mals quan son mals de tots) la indolència i apatia eternes que'ns relleven còmodament de complir sagrats deures de ciutadania. Emperò, en molts cassos, son un escull de la fatalitat sobre'ls que aqueixa llei fa planar tota la seua força inexorable.

Som dèbils i negats fins per a atribuir únicament als governants, els efectes morbosos de les seues fallides i desacerts, atribuint-nos, d'una manera fàcita, la trista situació d'esclaus, sotmesos a la despòtica autocràcia d'uns quans polítics confeccionats a mollo. I estem ja tant fets a les barbes conseqüències d'aqueixa política, que la ruina nacional a petites dosis, es qüestió que ja no afecta la nostra sensibilitat.

Ara, que a voltes sorgeixen cassos imprevistos d'una transcendència inusual, que pel seu caràcter especial desfermen la protesta unànim, encara que sense que per aixó ens sapiguem avergonyir del nostre passat polític.

.

Una greu errada de la diplomàcia espanyola, erigida i sostinguda per una constant errada, més greu encara, dels nostres avant-passats, té sumides, avui, infinitat de famílies en una horrible inquietud, si no ja en la mateixa desesperació.

Inviteu, en aquests moments, a totes aqueixes víctimes que ploren el desastre, a que per la seua acció determinin un canvi

de costums polítics que'ls torni a la pau perduda i l'obra que per negació no hem pogut assolir en segles quedarà consumada en instants. Emperò el mal ja és fet i no és possible retrocedir.

Avui som nosaltres que paguem el deute civil contret pels nostres predecessors. Sabem si a l'ombra de la nostra negligència, va tramant-se, pel destí, un nou cata-

clisme més absurde i funest que costi la sang dels nostres fills?

L'exemple d'avui mou a reflexió!

I no serien tant de doldre, si servissin de correctiu, tantes llàgrimes i sang vessades no més que per a servir intangible l'honorabilitat d'un poble que s'empenya en mantenir eternament viva la raça dels Quixots.

M o s à i c

No us en admireu? Algú—per fi!—es recorda de les carreteres de Tàrraga, i fa uns quants dies que's veuen preparatius per a posar un pedaç a la de Montblanc, troç comprés entre el Passeig i'l Pont. Fins aquí no hi ha res que dir; al contrari. I encara millor si fòssim tant sortosos que vegéssim refer el troç del carrer de Sant Pelegrí, continuant fins a Agramunt i Artesa, i millorar la de Balaguer.

El que no està tan bé és que'l treball dels pobres obrers que s'hi ocupen, trenqui el caràcter del dia festiu. Es que no hi tenen dret els que treballen a la carretera a celebrar la festa? I amb quina autoritat exigirà als demés el compliment del descans dominical un Estat que consent, si és que no l'exigeix, el treball en Obres Públiques? Cosa semblant hem vist en la Companyia de ferrocarrils del Nord.

Ja sabem que se'ns argüirà que's tracta de treballs d'urgència per a coses d'utilitat pública. Aquesta raó podria ésser bona en països de gent amatenta; no aquí, on hem de córrer a fer un sorgit a coses que han estat abandonades temps i temps, en perjudici de la dignitat i del dret al repós de la festa dels de baix, mentres els de dalt badoqueijen i deixen que tot s'esquerdi i es malmeti. I després ens quedem sorpresos i escruixits de les grans catàstrofes.

I parlant de carreteres, ens trobem que la d'Agramunt, o sigui el carrer de Sant Pelegrí, segueix en el mateix estat de rebre les plujes de tardor i d'hivern per a que torni al vergonyós estat en que es trobava l'hivern passat. Sembla que aquesta qüestió no preocupi a ningú, ni als veïns del carrer ni al municipi. Sembla que pel fet de tractar-se d'una via de l'Estat, tot intent i tota actuació que tendeixi a corregir aquesta incomprendible deficiència—per no dir altre nom—hagi d'ésser estèril. I els veïns del carrer de Sant Pelegrí i el municipi sembla que vulguin desconèixer que hi ha un contratista targarí—ho és el senyor D. Gerard Fernández Jordana, encara que no ho sembli—que té al seu càrrec per contracta que li ha sigut adjudicada per la *jefatura* d'Obres Públiques, la conservació de l'esmentada carretera. I sembla que uns i altres vulguin desconèixer que mitjançant alguna gestió no fora del tot impossible conseguir del Sr. Fernández que adelantés la reparació del quilòmetre que correspon a l'interior de Tàrraga, ja que fins sembla s'havia conseguit de la superioritat l'autorització per a enquibir, en el troç esmentat, una major quantitat de grava de la que li correspon. Nosaltres sabem quelcóm més d'aquesta qüestió, i sabem que algú, temps enrera, entaulà negociacions amb el senyor Fernández, i ara ens proposem averiguar

el motiu del fracàs d'aquestes negociacions. I lo que sigui, que creiem que serà substàncios, ja sonarà.

I de lo de l'«Atracció de forasters», què? Ha de quedar tot reduït al grapat de pòlvora en salves, cremat arran la seua desaparició? Hi ha o no hi ha els homes abnegats que la ressuscitin? Consti que no se'ns fa enyoradiça l'«Atracció» organitzadora de festes, però sí que cal pensar—i hi ha qui hi deuria estar força interessat, perquè, quan no altres coses, els calaixos en valdran de menys—que la gent no vindrà a Tàrrrega perquè siguem més macos que en altres centres mercantils si per a fer el viatge ha d'armar-se de l'heroïsme que durant molt temps s'ha hagut de menester per passar carreteres com la d'Agramunt i la de Balaguer amb tants d'abims i de barrancs ferèstecs que no més hi faltaven bandolers perquè estessin del tot en caràcter, o si en arribar aquí trova una infinitat de deficiències i de coses desagradables actuant d'atracció... a l'inrevés.

Aplaudim la bella pensada de l'amic Pujol en favor de la pobra «Bou» enrogallada, i esperem que'ls targarins, tots amb tots, regoneixent que no n'hem fet un dit de tolerar-nos a nosaltres mateixos l'oblit en que hem tingut la reina de les nostres campanyes, en tindrem penediment i en farem esmena. Ara és l'hora de refondre la «Bou». Tant ho creiem aixís que estem tement que si no s'aprofita un esclat de sentimentalisme com el d'aquest moment, ja no's farà fins a Deu sab quan.

Perquè en aquest poble (potser en els demés passa el mateix però nosaltres ens hem de doldre del nostre mal) som aixís, una mica paradoxals: tots mansois, tots igualits, però de la flamarada. Volem dir que tot se'n va en xères i en fum; res de les brases de calor veritable, res tampoc del caliu de la santa persistència.

En les planes del benivolgut colega targarí hi ha una secció dedicada a recollir els clams del veïnat. Molt bé. L'obrir les portes a les veus de l'opinió és una pràctica plausible i profitosa, fidel a la bona doctrina democràtica. És la col·laboració de l'anònimat a les tasques de bon govern per la fiscalització i l'advertiment, l'iniciativa, l'aplaudiment o la censura.

Però en cassos determinats aquests clams son una feblesa perquè volen dir engregar el mort a l'autoritat en coses que podria resoldre una mica de civisme de cada u.

Hom parla d'absència d'autoritat. Culpable, cert, però els que la toleren també. Que'ls agents d'aquella no's troben enlloc d'on deuria trobar-se'ls. Concedim-ho. Però és que encara que estessin dotats, autoritats i agents, del zèl més encés, i ja convenim en que no ho estan, podrien acudir a tot i a tot arreu? No, evidentment.

A un infractor en la via pública de les elementals nocions de decència i de netedat deuria sapiguer-lo posar a ratlla el primer que s'hi troba.

Que això és enutjós? Ja ho sabiem. Que això seria haver d'actuar de delator, i repugna? Potser sí, però hem de preguntar si és gaire més noble tirar la pedra de la delació amagant la mà en l'incògnit.

De totes maneres si no és fent-ho aixís sempre resultarà aplicable la lliçó continguda en «Cobardías». Que dominaran els desaprensus mentres els que no ho son els ho permetin, de lo qual en resulta per inacció la complicitat dels sensats en les obres reprobables.

*Un optimisme que no ens mogui
a obrar no té cap valor. Adhuc en
les crisis mes profundes hem d'ac-
tuar el que poguem i conservar
l'entusiasme creador de tot.—*

LLOBERA.

"Orfeó Nova Tàrrrega"

(Secció Artística, Literària i d'Instrucció)

Horari de les tasques ordinàries que començaran el dilluns dia 3 de l'actual.

Dilluns:

A les 12 Preparació solfeig 2.^{on} grau
 » » » Primer curs » 1.er »

Dimarts:

A les 12 Preparació » 1.er »
 » » » Primer curs » 2.^{on} »
 A 2/4 de 8 Lliçó Secció senyoretes
 A les 9 » » homes

Dimecres:

A les 12 Preparació solfeig 2.^{on} grau
 » » » Primer curs » 1.er »
 A 2/4 de 8 Assaig Secció senyoretes
 A les 9 » » homes

Dijous: Igual al dimarts.

Divendres: Igual al dimecres.

Dissabte: Igual al dilluns.

Els assaigs de conjunt s'avisaran oportunament.

NOTA: Les lliçons i assaigs, fins a nova ordre, tindran lloc ara en el 1.er pis.

Interessantíssim projecte

Extractem de la tercera ponència de la Primera Assamblea de la Germanor dels Orfeons de Catalunya:

«L'amor i el contacte amb la vida orfeònica m'han suggerit amb insistència una idea que soc gosat d'insinuar per si mereix ésser tinguda en compte i fer-la objecte d'estudi en l'Assamblea pròximament celebradora a Manresa.

Un dels medis a practicar i que, al meu modest entendre, ompliria els fins a que s'ha fet referència, és la creació d'una caixa els beneficis de la qual fossin destinats a premiar la constància dels orfeonistes.

Aquesta caixa es podria nodrir:

Primer: amb una subvenció de l'Orfeó consignada en el pressupost de cada any.

Segon: amb un tant per cent del producte de cada concert.

Tercer: amb les subvencions que fos possible obtenir de la Mancomunitat i els Municipis.

Si s'arribava a poder recollir unes 600 pessetes anyals, ajuntant-hi els interessos compostos que s'hi podrien anar acumulant, excediria de vint mil pessetes la quantitat que s'hauria reunit als vint anys.

En arribar a aquest terme de vint anys, posem per cas, és quan es podrien començar a fer-se efectius els premis a la constància.

Les vint mil pessetes de capital inamovible en produirien 800 de interessos, calculats al 4 %, les quals podrien distribuir-se entre els cantaires que durant els vint anys haguessin sigut constants als quals se n'ajuntarien cada any de nous que haurien complert els vint anys de constància reglamentària, el qual no minvaria pas la participació dels primers beneficiats, perquè no devent cessar els ingressos anyals de 600 pessetes que serveixen de base al nostre càlcul, seria cada any major el capital inamovible i major també l'acumulació d'interessos que l'engroixarien.

Prenent peu d'aquesta idea que fou molt ben acollida en la esmentada Assamblea, estem treballant per a posar ben aviat en pràctica aquest interessantíssim projecte, el qual dintre breus dies serà exposat a la reunió dels nostres cantaires. És idea d'un cantaire del nostre Orfeó i hem de procurar que l'Orfeó Nova Tàrrrega sigui el primer que l'implanti.

La Mancomunitat de Catalunya, amb el fi de cooperar a la gran obra cultural i artística que realitzen els orfeons de nostra

terra, i per tal de contribuir a l'ennobliment i dignificació de les festes populars, que un tant alt relleu i forta significació cultural i patriòtica prenen en la celebració dels nomenats Aplecs Comarcals d'Orfeons, ha tingut a bé concedir una subvenció a la nostra germanor, per a que aquesta pugui continuar fomentant aquests aplecs i impulsant, sia com sia, aquest bell renaixement del nostre art coral.

El Concell Permanent de la «Germanor» creient interpretar els desitjos de la Mancomunitat acorda obrir un Concurs per adjudicar la quantitat de 3.000 pessetes a l'agrupament d'Orfeons d'una de les comarques de nostra terra que organitzi el més important aplec en una diada assenyalada.

Hem rebut el cartell del concurs IXe de la Festa de la Música Catalana que anyalment celebra l'Orfeó Català. En élls s'hi anuncien importants quantitats per a premis que pugen en total a prop de 11.000 pessetes.

Ens ha arribat també el cartell del segon Concurs de la Fundació Concepció Rabell i Cibils en el que s'ofereix un premi de 6.000 pessetes a la millor composició per solistes vocals, chors i orquestra, o per a chors i orquestra solzament d'una duració mínima de quaranta minuts, sobre text català.

El Casal Català de Buenos Aires ens ha enviat l'anunci de la celebració de l'any XIVe de la gaia festa dels Jocs Florals.

Tenim el cartell a disposició dels amants de les lleteres catalanes, en el que s'ofereixen una bona col·lecció de premis.

Hem tingut el goig de saludar un d'aquests dies, trobant-se de pas per aquesta, a Mestre Millet i'l seu fill i a Mestre Pujol i sa gentil esposa.

Els Amics de l'Arbre a Tàrraga

Lluny estem ja per dissort dels temps en que mercès a l'iniciativa i a l'esforç—tan poc imitat en els nostres dies—d'uns benemèrits ciutadans es logrà fundar l'associació «Els Amics de l'Arbre» amb l'únic i lloable objecte, segons diu el reglament de l'entitat.

a) de realitzar la plantació d'arbres, construcció de passeigs i celebració de sports a la muntanya de Sant Eloi d'aquesta ciutat.

b) de celebrar anyalment i a perpetuitat la Festa de l'Arbre per els nens de les escoles nacionals i per els dels demés col·legis que vulguin adherir-se.

i c) de procurar la celebració de conferències per a propagar l'afició als arbres.

L'esforç inicial de l'organisme que ens ocupa logrà convertir una part de la nostra muntanya en l'estat que avui es veu. Després, com passa en tantes altres coses, els capdevaners es cansaren; cregueren que treballaven massa, que no se'ls secundava prou, i l'entusiasme anà decaient observant-se defectes d'organització i manca absoluta d'actuació que forçosament havien de conduir a un estat de coses en extrem perjudicial per a la vida dels arbres i de les plantes que tant a gust sembla que vegeten a la solana del nostre meravellós mirador sobre la plana d'Urgell.

Malgrat aquesta fredor i aquesta mena d'abandó per part dels elements directores de «Els Amics de l'Arbre», els associats, el grup de bons ciutadans que amb el seu ajut metàlic ha contribuït sempre a la vida econòmica de l'associació, aquests no han fallat i les quotes mensuals han sigut satisfetes, i dèficits com el que produí la construcció del dipòsit han pogut eixugar-se mercès únicament a'n aquestes contribucions.

Ara comencen a sentir-se de nou símptomes d'activitat, i com que tots els targa-

ríns sense excepció estimen la montanya de Sant Eloi, nosaltres estem segurs de que darrera els que es decideixin a sacudir aquesta apatia que durant tant de temps ha mantingut gairebé en un oblit absolut la nostra petita pineda de Sant Eloi, els seguirà tot el poble sà que fretura per veure la muntanya plena de verdor d'ocells i de perfums.

Que se celebri anyalment la Festa de l'Arbre, no perque ho mani el reglament, sinó perque ha d'estar en la consciència de tots els vers amics de l'arbre i de tots els que estimen la nostra Serra que aixó és una necessitat que ha de tenir realitat, no per a exhibicions ridcoles i vanitoses, sino per a fer obra pràctica i positiva, i per a inculcar en els infants l'amor i el respecte als arbres i a les plantes, i en el públic l'estímul de l'interés per una obra que amb poc esforç i amb un temps relativament curt el que fins ara fa poc no era més que una serralada erma i trista pot convertir-se en un parc, en un jardí que seria l'orgull de Tàrraga.

L'hivern que ve

Les excepcionals aventatges dels nostres jardins, que per élls sols són ja una festa, inclinen a favor de l'estiu els moments de màxima animació, i tant com és fàcil en els mesos de calor, és difícil a l'hivern l'organització d'espectacles.

D'aquí que per alguns dels nostres sigui mirada amb prevenció la tongada del temps dels frets.

Recollim com és el nostre deure aquesta impressió.

Cert que és la propera una temporada compromesa. Però pitjor estàvem l'any passat i si fem recompte trovarem que no en podem pas dir mal. Lluitant amb gènit contra les dificultats estem segurs que's pot

fer enguany una brillant campanya. Cóm? Això ho dirà l'enginy.

Qui, un any enrera, podia pendre's en sèrio aquells il·lusos que somniaven amb crear una Cobla nostra? I ja s'ha vist que la Cobla fa dies que sona i que cada dia ho fa millor i segueix fent denteta a tota la província que no en té d'altra que la de l'Atenev amb tot i haver-ho intentat en diversos llocs i entre élls la capital. Si deixant-se portar d'un daler d'exhibició o de guany volgués escoltar les proposicions que se li fan no pararia mai a casa.

Un altre impossible podia semblar el tenir orquestra pròpia i en canvi no hi ha ningú per aquí que's pugui vanar de tenir-ne una que ho fassi tant bonic com la nostra.

La lliçó més recent, d'aquesta mateixa mena, ha sigut amb el teatre. Semblava que n'hi hagués per anys i panys de veure-hi representacions i, de sopte, *hélas!* veus-aquí que ja hi estem fent una temporada de comèdia.

Que cal tenir bona voluntat i fer els ulls grossos a moltes imperfeccions, és molt cert, però nosaltres preguntem en quina humana empresa no s'ha de fer altre tant.

La temporada d'hivern que s'acosta ens podria també portar sorpreses com les indicades si s'hi posa bones ganes i's mouen amb activitat les Seccions Recreativa, la de l'Orfeo, la de Civilitat, i emprant a temps la Cobla, l'orquestra i els sports.

Ens ha d'estimular en aquesta tasca el pensament de que constitueixen un problema i una preocupació les hores de la festa des de mitja tarda en avant quan no hi ha cap acte a l'Atenev; que n'hi ha molts que abominen el cinema i enyoren amb just motiu els bells aplecs i les tertulies animades que s'armen a l'ombra de la nostra entitat, i que és deure de tots correspondre a la preferència i a l'adhesió constant de infinitat de famílies que ni's troben bé en cap altre lloc d'esbarjo ni's mostren gaire exigents, ans prenen les coses de l'Ateneu com a pròpies i hi fan acte de presència per mica que un petit motiu els hi convidi.

Les festes de Setembre a l'Atenev

No's celebrà cap acte fins a Sant Eloi, car escampats els músics per els pobles del voltant fent ballar a la gent, ens trobarem que per aquest motiu no sigué possible organitzar ni una audició de sardanes fins el dia 11, en que la nostra Cobla ens demostrà que encara s'en recordava... Al vespre, la companyia dramàtica de Na Ramona Mestres posà en escena «Papà Lebonnard», que malgrat les pèssimes condicions del local, i especialment les de l'escenari, habilitat en la forma que's pogué, aconseguí un èxit ben guanyat. Els artistes treballaren amb molt bona fé i'l públic quedà ben content.

A l'endema, dia 12, segona audició de sardanes per la Cobla de la casa; a la pista no hi cabien les rodones de dançaires. De gent, el mateix que el dia abans, no n'hi podia cabre més. Al vespre es posà en escena «Tenorios», que en general no agradà, amb tot i que'ls artistes hi varen fer tot el que van poder. Però l'argument no podia donar més de sí.

El dia 13 l'orquestra «Els Nois d'Olesa» donaren un concert en els nostres jardins executant diverses composicions de lluíment que agradà força a la nombrosa concurrència. A la nit, gran ball de societat, a càrrec de la mateixa orquestra, el qual estigué brillantíssim i constituí un èxit.

«Els Nois d'Olesa» son un aplec d'artistes joves que formen un conjunt ben arrodonit. El jovent ballador, lo mateix que'ls que feien d'espectadors quedaren ben satisfets del treball dels «Nois»

El dia 18 a la tarda interpretà la Companyia Mestres «La Dida», i a la nit «Cobardías» i «L'amor vigila». Tot molt ben ajustat; totes les parts quedaren molt bé; el públic complasquíssim. El dia 22 a la nit es posà en escena «Els savis de Vilatrista» que també agradà força.

El dia 24 al vespre la mateixa companyia posà en escena «Terra Baixa», que no

dubtem en afirmar que fou una grossa equivocació. Totes les ventatges que aquesta companyia sab treure en obres com «Papà Lebonnard», «La Dida», «Cobardías», etcètera, queden per terra al posar en escena obres que com «Terra Baixa» requereixen elements excepcionals. El Sr. Querol ens feu un Manelic que parlava fí. vestit pulcrament, molt ben afeitat i net, que ha viatjat molt en tren i que no més coneix la muntanya en la placidesa d'un estiu. No; al Sr. Querol no li escaten aquestos personatges, i a nosaltres, en bé seu ens ha de permetre que li aconsellem una major cura en escollir les obres.

«Gent d'ara» del malaguanyat Coca i Vallmajor és una de les comèdies més fines del teatre català, que la companyia Mestres interpretà amb bastant justesa, a seguit de «Terra Baixa». La senyora Mestres sobresortí, com en tot lo seu.

I l'últim diumenge del mes, a la tarda, ens donaren «Foc Nou», que'ls va sortir molt bé i va plaure com sempre.

Sonet VI de «La vida nova»

Tots els meus pensaments parlen d'Amor
i tant immensa n'és llur varietat,
que l'un me fa preuar sa potestat,
altre foll me pondera'l seu valor.

Aquest amb l'esperança'm duu dolçor;
Aquell me fa plorar desconortat,
i sols s'acorden en clamar pietat
dins del cor tremolant amb greu temor.

Per xò no sé per quin camí comenci,
i vull parlar, però no sé qué'm diga;
i així me trob' en amorosa errança.

I si de tots vull fer-ne una al·liança
cal-me cridar llavors a ma enemiga,
missenyora Pietat per que'm defensi.

Trad. de M. DE MONTOLIU.

El sisé Centenari del Dant

(1321-1921)

Sense temor a equivocar-nos podem assegurar que Durante Alighieri (per contracció nomenat el Dant) és l'astre més resplendent i més pur de l'immensa constel·lació de l'esperitualitat humana. La seua poesia és robusta, plena de saviesa i d'una expressió sublim. El llenguatge en les seues mans devé una plasmació de l'ideal accessible solzament al seu incomparable Geni, i els seus mots són d'una puritat i harmonia excelses.

Nascut l'any 1265 de Aldighiero degli Eldisei de Florença, després del retorn dels güelfs, demostrà promptament la seua saviesa en mantes ocasions. El seu cor noble, obert sempre als entusiasmes i als sacrificis per la llibertat, va abraçar-se a la santa causa de la Pàtria que defensà i honorà sempre, amb tota la braó de la seua juvenesa. Més tard, i ja casat amb Gemma Donati, de quin matrimoni tingué vuit fills i dues filles, desempenyà càrrecs públics, i fou durant un viatge de missió a Roma prop de Bonifaci VIII, Papa, quan fou decretat el seu desterro per figurar en el partit dels *blancs*, quin domini acabaven de perdre. En va junt amb altres companys volgué tornar a la seua ciutat nadiua: les forces enemigues ho varen impedir. Vagà allavors per l'Itàlia i la França. Diverses vegades sol·licità l'indult i altres tantes li fou negat. L'any 1315, Guido Battifolle, governador de Florença, va oferir-li ço que desitjava, a canvi de rebre-ho ceremoniosament en l'església de Sant Joan Baptista, cosa que no acceptà'l Poeta perquè la forma aquella sols estava reservada als criminals indultats. Desistí allavors dels propòsits de reveure la seua ciutat, i fixà definitivament sa residència (apoiat per Guido Novello da Polenta) a Ravenna on morí el 14 de setembre de 1321.

Deixà escrit *La Vida Nova*, història dels seus amors amb la gentilíssima Beatriu de Portinari, que no arribaren al cim

per la mort sobtada i prematura de Beatriu; *El Convit*, disquisició filosòfica dividida en quatre tractats; *Elogi de la llengua vulgar* (la toscana); *De monarquia universal* i el *Cançoner*, compost de diverses cançons i sonets eròtics.

Emperò sa obra capdal és *La Commèdia*, qualificada de *Divina* des de la seua mort, no sense raó, per ésser un monument poètic i filosòfic, d'una subtileza màxima. Està dividida en tres llibres o poemes titul·lats *Infern*, *Purgatori*, i *Paradís*. El primer té trenta-quatre cants, i el segon i tercer trenta-tres cada un, amb un total de catorze mil doscents vint-i-un versos, escrits *in terza rima*, ço és, en tercets rimats.

Es diu que'l Dant a l'escriure la seua grandiosa trilogia poemàtica dubtà seriosament si escrivre-la en italià o en català. Una prova evident que coneixia a fons la nostra llengua són aquells versos catalans (del 140 al 147) que en el cant XXVI del *Purgatori* posa en boca del trovador Arnaut Daniel.

Són molts els traductors i interpreters de l'obra dantesca, i pot ben dir-se que no hi ha cap llengua que no tingui la seua versió més o menys ben feta. Catalunya, però, pot enorgullir-se d'ésser la primera que conegué i traduí'l grandíós Poema per gràcia de N'Andreu Febrer de Blanes, poeta inspirat, agutzir del Rei N'Anfòs qui donava la seua feina per acabada el dia primer d'agost de 1429.

S'ha dit, i nó sense fonament, que'l Dant és *obscur*, i com a palesació es conta que Coleridge, el famós poeta anglés, va necessitar dotze anys per comprendre una cançó que va traduir després de llegir-la deu vegades cada any.

No obstant, però, el Dant ha sigut i serà sempre el poeta preferit dels esperits selectes que hi han sabut i hi sabran trobar inacabables excel·lències.

R. P. B.

El poble es capaç de virtut, però incapaç de saviesa.—JOURBERT.

Noticiari general

Creiem serà agradosa als llegidors la nova de que el dia 3 de l'actual mes començaran les obres de construcció del nou saló-teatre fins a deixar-lo en condicions de confort i bellesa per al seu funcionament complert i normal.

Lamentem que no'ns sigui possible per límits d'espai i de temps, dedicar avui a aquesta important qüestió tota l'atenció que mereix.

Avencem no més, que les obres seran portades amb tota activitat i que'l pressupost alcança a 46.000 pessetes, el contracte del qual està ja formalitzat.

Ens n'ocuparem amb l'extensió requerida en el número vinent.

Mentrestant continua oberta la subscripció per a l'adquisició de Cèdules.

Ha mort a Barcelona En Josep Tacies, pare del nostre bon amic En Ramón, al qual com a sa família acompanyem en el dol que'ls afligeix.

Ha quedat constituïda en aquesta ciutat una «Joventut Nacionalista», sota la presidència de N'Angel Serafi Casanovas.

El programa de les festes de Sant Eloi s'acomplí sense cap alteració sensible del programa, excepció feta del concert que degué donar-se a la Plaça de la Font per la «Lira Tarregense» que's suspengué, segons diuen, perque no es disposà que la Banda Municipal hi prengués part, de forma que ens vegèrem privats de gaudir d'una interessant manifestació artística.

Els demés actes, segons estava anunciat, consistiren en els cerca-viles, trilleigs de campanes, concerts a la Plaça Major per la Banda Municipal, en els que l'intel·ligent Mestre Llobet ens donà a conèixer interessants obres noves, i en les solemnitats religioses a Sant Eloi i a la Parroquia. Es notà que no hi hagué res de tronades ni de focs d'artifici, no se sab si per indispo-

sició del Pirofènic Municipal o perque tota la pólvora la tenen acaparada a Melilla.

A les societats, però, és divertiren de valent. A l'Aliança hi hagué cine, notables atraccions i l'orquestra «Els Muixíns», de Sabadell. A L'«Unió» balls i concerts per «Els Nois d'Olesa» i «La Lira Tarregense»; i a «La Dalia», grans balls amenitzats per una banda de música. De les festes a l'«Ateneu» ja s'en parla en lloc apart.

Per a demà diumenge, a les quatre de la tarda està convocada la junta general de la societat «Els Amics de l'Arbre».

Aquesta reunió, que no es pogué celebrar el mes de Gener, tindrà lloc a cà la Ciutat i en ella es donarà compte de la dimissió del càrrec de fessorer presentada per el Sr. Flaquer; es tractarà de l'aprovació dels comptes de l'últim exercici, s'eligiran els càrrecs de Vis-President, Tresorer i dos Vocals i es discutiran totes les propostions que es presentin. Aquesta reunió promet ésser interessant i és recomanada a tots els associats la puntual assistència.

Les escales que hi havia sobre les eres de Sant Eloi han sigut substituïdes per una rampa, que quan estigui acabada l'obra farà molt més fàcil l'accés al passeig de la Font. I diem quant estigui acabada, perque es tracta de continuar-la fins al pas de la primera era, de forma que la pendent serà molt més suau del que ara representa.

S'anuncia per a dins de poc la visita pastoral a aquesta ciutat, del Sr. Bisbe de la Diócesi.

El barri de la Mercé va celebrar la festa de la Verge del seu nom amb les solemnitats acostumades. En la processó va ésser pendonista En Martí Sala acompanyat de En Josep M.ª Montañés i En Francisco Mill.

ELECTRICITAT

MATERIAL ELÈCTRIC PER A INSTALACIONS DE LLUM,
CALEFACCIÓ I FORÇA MOTRIU

Làmpares elèctriques de les millors marques, aparells de luxe per il·luminació de salons, façanes, & : Aparells de medicació i Comptadors de llum i força motriu : Fils aïslats i flexibles de totes mides, Materials aïslants, Tubu Bergman, Planxes, Estufes, Ventiladors, Timbres, Tèlèfons, &

PRATS & ROCA

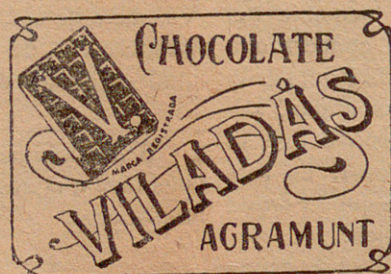
Plaça Major, número 10 - TÀRREGA - Telèfon urbà, número 61

Taller de Construcció i Reparació de Maquinària industrial i elèctrica

JOSEP PRATS

Carrer Ponent, núm. 85 - TÀRREGA - Telèfon, núm. 60

FINCA PER VENDRE

Situada en el terme de Tamarite de Litera. D'unes 60 hectàrees d'extensió. Presa directa del Canal amb rec independent. Casa per a habitació. Quadres i magatzems. Locals per a bestiar de llana, galliners i corrals per a recria de porcs i de bestiar boví.

Tota la finca amb poca excepció es susceptible de rec, arreglada la canalització i les conduccions de sanejament i desaigües.

En donarà raó, el Banc de Terrassa.

QUEVIURES A L'ENGRÓS I AL DETALL

Manuel Pereña

Dipositari de l'esprit de cremar marca "SOL" i de l'Aigua de Colonia "ESA",
CHICLETS ADAMS : Torrefacció especial de cafés pel sistema Barth

Botga: Plassa Major, número 10

Telèfons: Urbà, 65; Interurbà, 16

Magatzem: Carretera d'Agramunt

Telèfons: Urbà, 218; Interurbà, 26

Antiga i acreditada Teuleria Bóbila Santa Clara

FUNDADA A L'ANY 1880

Fills de Ramon Candalia

Gracies a les noves instal·lacions de maquinaries modernes, tenim el gust d'oferir els nostres productes, que son d'una fabricació esmeradíssima.

Especialitat en **TOTXOS BUITS** propis per a les modernes construccions.

Carrer Ponent TÀRREGA

"LA PALLARESA"

TRANSPORTS GENERALS

R. MILL I C.^A-TÀRREGA

BARCELONA: R. VERDENY, PASSEIG DE SANT JOAN, 20

SERVEI RÀPID AMB L'ALTA MONTANYA

TRAMP: FRANCISCO VERDENY

QUINCALLA,
MERCERIA I
NOVETATS

Cal Tonet Gomá

IMMENS ASSOR-
TIT EN LLANES
PER A JERSEYS

JOSEP ELIAS GOMÀ

Carrer del Carme, 17

Telèfon interurbà número 55

TARREGA

Cistelleria : Butaques de Mimbres i de Médula

Extens i variat assortit amb sombreros de palla

Josep M.ª Ortis

□ □ □ □ □ □ **TÀRREGA** □ □ □ □ □ □

FÀBRIQUES D'ANISSATS, LICORS I GASEOSES

MAGÍ DONCEL
TÀRREGA

Telèfon (Red Cervera) número 71

Tap-Corona :- Refresc SINALCO

Cervesa Pasteuritzada

IDEAL-SODA CORONA

FÀBRICA DE ABONES

JAUME GARRIGA

PONENT, 33 (CARRETERA VILAGRASA)

. . . . TÀRREGA

LA PRIMAVERA

CARME, 13.—TÀRREGA

GRANS MAGATZEMS DE TEIXITS
I NOVETATS PER A SENYORA

J. Serra Verdú

Major, 8 - TARREGA

Benzina : Petroli refinat : Valvolines
: Vacuum-oil : Grassa consistent :
Amiants Klingerit : Pans d'arrapan
: Màquines de cosir, agulles i peces
de recanvi : TINTURA DOMÈSTICA

Badalona, 9 d'Ago. de 1921

Senyor Joan Clouguero

Distingit senyor: Fa pocs dies que de mans de Mossèn Baldelló rebíem la quantitat de cinc cents penets, amb la qual "Germanor d'orfeons de Catalunya" ha volgut contribuir, (d'una ^{manera} molt esplèndida, per cert) a la subscripció que bonys amics del meu corat marit (A.C.T.) organitzaren a la seva memòria i com a premi als molts sacrificis i penes que ens imposàren per tal que la seva obra predilecta, l'orfeo Nova Fàrega, arribés al lloc on ell volia portar-la.

Ben sincerament agraeixo, senyor, aquest acte de reconeixement que vortès acaben de fer a la seva obra, i us demano, senyor, que en nom meu i dels meus fills vulgueu transmetre'l als dignes senyors components d'aquesta beneuolenta Junta de "Germanor d'orfeons de Catalunya".

Desvotament el saluda

Maria Roca

Tàrraga, 3 de Juliol de 1931.

Sr. En Joan Llongueres

BARCELONA!

Molt Sr. nostre :

Referint-nos a la

seva lletra del 7 de Juny ens és plaent de manifestar-li la nostra adhesió a la iniciativa pro monument al gran poeta VERDAGUER.

Desitjosos de contribuir-hi, li agrai-rem (amb caràcter particular) que ens indiqui la quantitat que solen entregar els demés orfeons per així posar-nos al lloc que ens correspon.

Avençant-li'n mercés, aprofitem l'avinentesa per a saludar-lo afectuosament.

vis - president.

+

Senyor Lluís Millet President del C. P. de la Germania dels Orfeons
de Catalunya.

Molt volgut mestre: Hebuta la convocatòria per a celebrar en guany l'Aplec Comarcal d'Orfeons. Pot ser nosaltres aprofitant la anivertera d'homenatges al mestre Güell a.c.r. ens acompanyem a celebrar l'aplec en nostra ciutat de Tàrraga.

Per això vos escric, pregant-vos volguen dir-me si es factible en un mateix dia l'aplec i l'esmentat homenatge, forga mevescut i oportú.

Els Orfeons que convidariem i podrien pendre-li part son; els de: de Vorges, el de Lleida, Valaguer i Bellpuig, suposant que tots siguin de Germanos. No se si u'hi ha algun altre, en tot cas ja ho dirien i tot requit que tingui resposta ho proposare a la Junta la qual després d'estudiar-ho detalladament resoldrà en definitiva el que calgui fer.

De vos fent devot i bon amic q.b.v.m.

Tàrraga 7-VII-32.

Lluís Sarret Pore